

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СРС ВАЉЕВО
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ВАЉЕВО, СЕПТЕМБАР 2007.
Година XIX број 2818

ГЛАД И БЕДА КУЦАЈУ НА ВРАТА ВАЉЕВА

Незапосленост, беда, сиромаштво. Ваљево, Бор, Зајечар, Крагујевац, Лесковац... На власти све бивше чланице ДОС-а. Финансије и економију води ДС и Г-17.

Србија данас, милион незапослених, Ваљево преко десет хиљада. Нажалост биће их више. Приватизација која је продужена доноси још пар стотина хиљада људи без посла. Пљачка још није завршена. Цементаре за 1, 2, 3 евра. Крај ће бити са продајом НИС-а, Електросистема. Влаховић, Ђелић и други дођоше из иностранства да помогну Србији и постадоше милионери. продадоше дуванску индустрију, цементаре, пиваре, „Књаз Милош“, што би сваки студент економије и боље урадио. Јавно се хвале способношћу и стручношћу, а што онда не приватизоваше „Црвену заставу“, „Крушик“, „Вискозу“, Робне куће.

Привреда на коленима, стечаји, затварање предузећа, али има нешто, што се рапидно шири, приватне банке само у Ваљеву их има око 15 и још се отварају. Зна се и зашто.

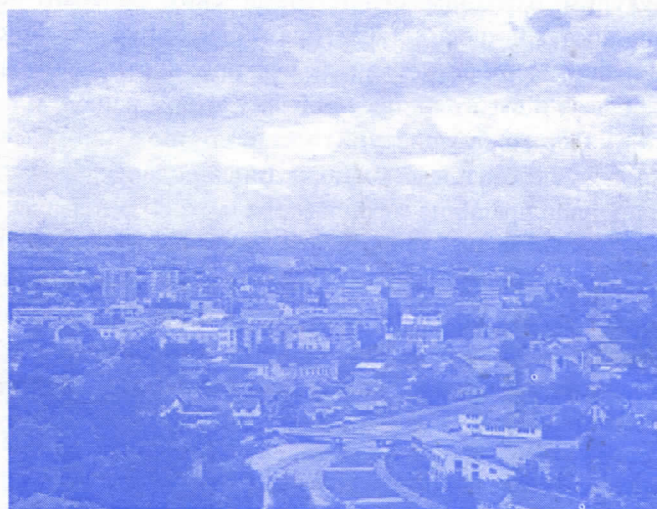
У Програму ДОС-а који сада влада обећаше да ће изградити државу која ће штитити сиромашне, а за најугроженије категорије грађана предвидеше специјалне фондове. Преварише гласаче што и данас чине.

Према последњим званичним статистичким подацима, просечна нето зарада у привреди Србије, износи нешто преко 26.000,00 динара, а у Ваљеву преко 18.000,00 дин. Са овим подацима, Ваљево је на зачељу по примањима у Србији. Доказ да у Ваљеву привреда готово и не постоји јесте огромна разлика у примањима запослених у привреди (18.559,00 дин), од оних у ванпривреди (30.280,00 дин).

С обзиром да минимална зарада износи нешто преко 11.000,00 дин. може се закључити да запослени у Ваљеву живе на ивици беде, а што локалну власт и њеног првог човека нимало не интересује.

Како то држава помаже незапосленима? Завод за тржиште рада нуди незапосленима неповратна средства од нешто преко сто хиљада динара за отпочињање сопственог бизниса уз претходно подношење бизнис плана. Неко ко ради 30 година ово доживљава као „спрдњу“ са незапосленима.

Ко од незапослених зна шта је бизнис план и ко са сто хиљада може да отпочне бизнис? Тај би био кандидат за Нобелову награду за економију. Онај ко је ово смислио, требало би да добије Нобелову награду, али за врхунску глупост.

Панорама Ваљева

Колико се држава брине о онима који су будућност Србије; а то су најмлађи-деца, показују на примеру дечјег додатка. Пре усклађивања, а то је 1.април, дечји додаток је износио 1.471,00 динар, а после усклађивања 1.490,00 динара. Повећање за невероватних 19,00 динара. Уз драстично смањење права родитељима, поставља се питање да ли то неко спроводи геноцид оваквим законима.

Економска будућност Србије и њених грађана са овима што су на власти биће: богати ће бити све богатији, а сиромашни све сиромашнији.

Не треба трошити речи о свакодневним поскупљењима, потрошачкој корпи... Глад и беда куцају на врата Ваљева.

Шта нам нуде српски радикали? Свемогући нисмо, али патриоте и поштени јесмо. Оно што ми нудимо, можемо и знамо, показали смо у Новом Саду, Старој Пазови, Земуну, свуда где су радикали на власти. Нисмо за уравниловке, али терет сиромаштва био би уравниотеженији и правичнији.

Ако може Маја у Новом Саду, могу и ваљевски радикали.

Живорад Ралетић

БУДУЋНОСТ ПОЉОПРИВРЕДЕ У ВАЉЕВСКОМ КРАЈУ

Ваљевски крај има врло повољне услове за организовање ефективне пољопривредне производње на имањима пољопривредника. Ти услови се огледају у присуству широке лепезе прерадних капацитете са великом могућношћу прихватања вишкова пољопривредних производа од индивидуалних произвођача. Квалитет путне мреже, близина значајних тржишта као што је београдско омогућује значајнија улагања у промену привредне структуре на сеоским домаћинствима и технолошких унапређења, све у циљу освајања нових производа (поврће и воће) за потребе тих тржишта. Ваљевски крај више од сто година учествује у робној размени пољопривредних производа са земљама западне Европе и Русијом, и то је значајно вишегодишње искуство које не сме бити игнорисано будућим извозним стратегијама свих релевантних спољнотрговинских фактора Републике Србије. Наравно мора се истаћи да све предности често не решавају и дугогодишње проблеме аграра наше земље, којима се мора приступити селективно. Најпре све проблеме треба превасходно, истински идентификовати и пронаћи правилне механизме за њихово решавање, а пре свега јасно дефинисати носиоце послова на њиховом решавању и уопште на свеукупном преображају пољопривреде ваљевског краја кроз подстицај раста и развоја сеоских домаћинстава као кључних фактора раста ефективности укупне пољопривреде.

Сеоски предео у околини Ваљева

У данашње време, услед неправилне транзиције и одсуства воље за брже и веће улагање пољопривреда је доведена на ивицу опстанка. Сељак као кључни фактор производње, сведен је на сваштара који лута по несигурним тржишним водама на граници своје егзистенције. Владајућа структура говори о одрживој производњи уместо о ефективној, што говори о самој намери креатора такве аграрне политике која се своди на свођење српских домаћина на зависнике од

помоћи и воље богатих и олигарха у српском аграру. Уместо такве давно виђене и промашене концепције треба се фокусирати на самог пољопривредника као истинског носиоца производње робних вишкова у данашњој земљорадњи. У таквим условима најпре треба размотрити проблем дугорочног финансирања самосталних пољопривредника кроз улагања и набавку савремених основних средстава и организовања високоакумулативне производње.

То се може остварити на општинском нивоу обједињавањем заинтересованих фактора, који тиме битно утичу на аграр. Ту се пре свега мисли на велики број банака и прерађивачких капацитета, који у неку руку зависе од сировина произведених од стране сељака. За те послове неопходна је јасно дефинисана аграрна политика општине и правовремени уплив општинске дирекције за робне резерве у све тржишне токове пољопривредне производње нашег ктаја.

Откуп тржишних вишкова пољопривредних производа у условима вртоглавог пада цена од стране општинске дирекције значајно би допринело очувању производних ресурса пољопривредника нашег краја. Овом приликом се не сме испустити из вида помоћ свим другим организаторима производње на територији општине Ваљево, ту се пре свега мисли на различита удружења пољопривредника и на њихове задруге којима треба дати конкретан подстицај ка широј и богатијој сарадњи са пољопривредницима. Велике и успешне пољопривредне производње нема без добро организоване саветодавне службе и присуства струке у свим сегментима рада. Агрономе треба, уместо вишегодишње листе чекања на заводу за запошљавање, усмерити ка имањима пољопривредника. У делу организовања и финансирања сама општина мора поднети највећи терет за шта уистину има услова и могућности. Приликом пројектовања ових података не сме се сметнути са ума ни питање комуналних потреба ваљевских села. Важно је настојати да се у селима изгради нова саобраћајна и енергетска инфраструктура, као и постићи услове на квалитетној урбанизацији истих, и њихово постепено увођење у сферу сеоског туризма. Све треба учинити да село изгледа лепше и привлачније за живот са високом еколошком одговорношћу. Наравно и у овом делу највећи део посла треба да преузме сама општина, било као директан носилац или ментор будућих пројеката у тој области.

Ваљевски радикали добро познају проблематику наших села. Досадашња власт показала је шта зна. Спремни смо да се упустимо у борбу за боље и богатије село јер то води Србију, а самим тим и Ваљево, путем развијених земаља попут Холандије, Француске и других.

дипл.инг. Витомир Митровић

СРПСКИ РАДИКАЛИ У ВАЉЕВУ, ДОМАЋИНСКА КУЋА КАКАВ ДОМАЋИН, ТАКВА И КУЋА

* КО ЈЕ ДОМАЋИН У РАДИКАЛСКОЈ КУЋИ У ВАЉЕВУ? * ЧЕМУ ВАЉЕВЦИ ДА СЕ НАДАЈУ?
* О ТОМЕ ГОВОРИ Др ДОБРИВОЈЕ ГРУЈИЧИЋ ПРЕДСЕДНИК ОО СРС

Ко је др Добривоје Грујичић? Сви који га познају зову „др Доца или само Доца“?

Рођен у селу Ђурђевац у околини Ваљева у сеоском домаћинству. Брата Боривоја и Добривоја одгајише отац Милорад и мајка Борка. Као што је то обичај код сваког српског домаћина један син остаде да се бави пољопривредом, док другог дадоше даље на школовање. Млађи Добривоје би опредељен за школовање. Осмогодишњу школу завршио је у селима Пауне и Рајковић. Како је био добар ученик наставио је у Ваљевској гимназији. Ту је имао прве проблеме, јер није хтео да постане члан омладинске организације у школи. Студирао је медицински и стоматолошки факултет. Преко петнаест година ради на хирушком одељењу Ваљевске болнице. Специјалиста је опште хирургије. Ожењен супругом Зорицом.

Како Ви да се нађете у Српској радикалној странци?

Увек постоји традиција. Мој деда Драгомир кога ја нисам запамтио био је угледан домаћин у то време и познати радикал. Стрељан је 1941. године као члан Радикалне странке. Моја бака Даринка још као детету, доста ми је причала о деди Драгомиру и њему као радикалу. Од раног детињства по угледу на деду, био сам усмерен ка радикалској идеји, али нисам имао где то да испољим, јер је тада био једнопартијски систем. Због тога нисам као млад хтео да будем члан ни једне организације, па чак ни омладинске, због чега сам као ђак имао проблема. Српска радикална странка у Ваљеву, започиње свој нов живот крајем осамдесетих година прошлог века. У том периоду доласци у Ваљево др Војислава Шешеља и његова јавна иступања, код многих су на разне начине побудили осећај националног бића који свако носи у себи. Тај осећај припадности свом народу, својим коренима и традицији, је нешто што сви људи желе да осећају и поносе се тиме, што сам ја од детињства осећао, а сада могао и да слободније испољим. У првој половини деведесетих година постајем званично члан Српске радикалне странке. Због својих као лекара великих обавеза, нисам могао да се више посветим активнијем раду у политици, тј. страначким активностима.

Од када сте активни као политичар и функционер Српске радикалне странке?

Не осећам се политичарем нити функционером како то народ гледа. То су људи који се тиме баве професионално. Морам да кажем да сам по професији лекар, а у души радикал. Определио сам се и посветио свом позиву хирурга, који је врло тежак, одговоран и напоран посао. Ја сам то изабрао и трудим се да максимално помогнем људима у невољи јер у болницу, а поготову на хирушко одељење нико не долази што жели, већ је сваког мука натерала. Свој рад у странци не доживљавам као неку привилегију, већ као и мој рад у хирушкој сали, борба да се помогне пацијенту, а овде кроз активности у странци да се помогне народу да боље

живи, јер то заслужује. Напомињем да као појединац, само са члановима Српске радикалне странке и симпатизерима заједно, радом и залагањем можемо да остваримо добре резултате уопште. Ја се управо осећам као домаћин у кући, који треба да води домаћинство, да највише ради, и осталим укућанима према њиховим могућностима подели послове које они треба да ураде квалитетно и савесно за добробит свих нас, а самим тим и осталих у нашем крају. Ако се добро води домаћинство и постоји слога у кући, успех долази сам по себи.

Да ли је у Вашем домаћинству било проблема, ако јесте како су решавани?

У Српској радикалној странци као у свугде долазило је до пропуста и неспоразума. Трудио сам се да као домаћин и најодговорнији у нашој кући, уз помоћ осталих чланова нашег великог домаћинства превазиђемо те проблеме. Мој став је недвосмислен, да нико не може себе покушати да стави изнад страначких интереса и да одступи од начела

др Добривоје Грујичић

програма и Статута Српске радикалне странке. Сматрам као частан човек и док се налазим на овом месту, као најодговорнији за рад Српске радикалне странке у Ваљеву, ћу се трудити да своје обавезе којих сам се прихватио урадим максимално квалитетно и савесно. Али морам истаћи да мој рад, неће донети очекиване резултате, ако на правим местима не буду прави, квалитетни и стручни људи који ће својим радом и залагањем допринети сигурном успеху Српске радикалне странке у целини. Када сам дошао на чело странке у Ваљеву, схватио сам, да ако хоћу да странка постиже што боље резултате морам се поставити у одређеним

тренутцима као директор предузећа, који мора доносити неке одлуке које нису по вољи свима, а и мени тешко падају. Једино што верујем да сви који смо се окупили под заставом Српске радикалне странке, смо ту што верујемо у ту идеју и Српски народ, а за њу ћемо се борити до краја. Ако је неко дошао међу нас ради личних интереса, њему сигурно није место међу радикалима.

Шта је Ваша порука грађанима ваљевског краја?

Сигуран сам да Српска радикална странка има снагу и вољу да се бори до краја за Српски народ и остале грађане који живе на овим просторима, за лепшу будућност младих, богатији живот у нашој земљи. Ми морамо да схватимо једно, да само радом у овој богатој Србији, можемо створити сами себи оно што нам треба за нормалан и достојан живот сваког човека, а Европа неће ништа поклонити, већ ако може само узети. Док смо водили овај разговор телефон је прекидао десетину пута. Зову људи, бивши, будући пацијенти, родбина, познаници и они који га не познају, сви слободно без устручавања имају да питају нешто што их мучи или им треба помоћ, а ту је увек и дању и ноћу неуморни „њихов др Доца или ти само Доца“.

П.М.Д.

НЕБРИГА ЗА МЛАДЕ

Колико јуче дошло је у Србији до тамног и ватреног пуча, до јуче су лупали, палили и оно што је свето и што треба да служи многим генерацијама. Лупали, палили и донели „демократију“, а на власт дошло њих десет, двадесет или стотина. Дошли и за себе узели много, све, а за узврат шта смо ми обични грађани добили.

Добили смо само размишљања где смо у ово тмурно време? Немамо државу, немамо праву власт, имамо проблеме, беду, корупцију... Они су својим подлим улагивањем код светских моћника довели нас и нашу децу на пут без јасног видика.

Ваљево - центар града

Гледајући ових септембарских дана у Ваљево, будуће мале ђаке прваке како са својим родитељима јуре да набаве прву школску торбу, свеске, књиге, чини ми се да у њиховом погледу има и сувише озбиљности, а не среће и задовољства што им је дете стигло за школу. Разумљива је њихова забринутост. Суочени су са страхом и зебњом, шта њихову децу чека. Добра или лоша оцена је мањи проблем, а далеко већи је хоће ли се њихова деца веома брзо срести са пороцима овог времена и друштва у коме живимо понут алкохола, цигарета, дрога и разних облика криминала. Поражавајући податак објављен у једном дневном листу је и да су у једној основној школи код нас, две трећине ученика у контакту са опојним средствима.

Други све већи проблем су секте. И док нас ова несрећа све више обузима нико се не бави озбиљно тим злом. Доносе се уредбе у којима су многе секте постале званично признате верске заједнице а самим тим престаје и обавеза државних органа да се брину за многе младе људе. У условима тешкох положаја сваког појединца, беспарице, незапослености, положај младих је све

неизвеснији. Упућени су на улицу, где их чека „избављење“ у криминалу, дрогама, сектама.

Следећи пример несналажења актуелне власти је држање и ношење оружја. Догађај из Неготина је само један ситан каменчић у целој кули зла, нажалост са тешким и кобним последицама. Зар је требало да се деси Неготин па да у памет дође првом човеку полиције да ће бити нови услови и контрола за добијање и ношење оружја.

Ово су господо властодршци само неки од проблема на које нико или недовољно обраћа пажњу. Додајмо ту и друге неправде, лоше кадровисање и постављање људи на функције а да ни у кући немају подршку а камо ли шире, неизмерно лош и назадан програм средстава информисања где свакодневно гледамо и читамо о насиљу, у серијама, филмовима, као и примитивизму у појединим емисијама (Свадба, Велики брат, Гранд параде и сл.). Да ли је све ово демократија коју смо добили рушењем и паљењем, а коју многи од нас не разумеју.

Српски радикали су веома забринуте због овакве ситуације, трудиће се да се стање у овој области промени и покрене на боље

Милан Васиљевић

Оснивач и издавач:
Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић - Талијан

Лист припремио:
ОО СРС Ваљево

Уредник специјалног издања:
др Добривоје Грујичић

Тираж:
8.000 примерака